

Seminární práce

Historie a současnost futsalu

1. Úvod
2. Historie futsalu
3. Počátek sálového fotbalu – futsalu v našich zemích
4. Futsal u nás, pod ČMFS
5. Futsalová současnost
6. Nejvyšší futsalová soutěž mužů
7. Nižší ligové soutěže mužů
8. Pohár ČMFS
9. Středoškolská futsalová liga a práce s mládeží
10. Bilance reprezentace futsalistů pod ČMFS
11. Mistrovství světa futsal – FIFA
12. Mistrovství Evropy
13. Pohár mistrů evropských zemí (PMEZ)
14. Pravidla

1. Úvod

Pláckový fotbalík, kdy parta kamarádů kope do míče je nejstarší podobou kopané. Zároveň je však nesmrtelná – civilizační rozvoj mu dokonce nahrává. Ubývá prostoru ve městech, ale i na venkově, ubývá volného času a když si chce parta kluků nebo chlapů zakopat, spíše se jich najde šest než jedenáct. A spíše se najde malý plácek, než velké hřiště. To všechno nejsou jediné důvody stále rostoucí celosvětové popularity malého fotbalíku.

Futsal u nás dříve známý pod názvem malá kopaná, je v současnosti velice populární a dynamicky se rozvíjející sport. Zaznamenává značný vzestup po všech stránkách. Způsob hry a výkony hráčů samotných jsou rok od roku kvalitnější a přitahují stále více fanoušků a nadšenců, kteří do tohoto sportu vstupují nejen jako sportovci. Jedná se hlavně o lidi, kteří se snaží propagovat futsal i mimo hřiště a seznámit s ním veřejnost. Opěrným bodem jsou pro ně hlavně výsledky reprezentačního mužstva ČR, které zaznamenalo nemalé úspěchy na posledních evropských šampionátech, včetně toho, že někteří hráči, z naší nejvyšší soutěže byli angažováni do zahraničí.

Myslím si, že je pouze otázkou času, kdy se i u nás futsal posune na profesionální úroveň, jako je tomu třeba v Rusku, Španělsku, Řecku či Portugalsku.

2. Historie futsalu

Futsal vznikl na začátku 30. let minulého století. Byl hlavně doplňkovým sportem pro hráče fotbalu, kteří jim vyplňovali mezitréninkový čas.

Futsal je učil technice zpracování míče, práci s míčem na malém prostoru, rychlému přesunu, startům na míč a dalším dovednostem, které byly posléze aplikovány ve velkém fotbale. Např. v Brazílii, která je mekkou malé kopané, se hráči často setkávali při hře na hlubokých písčitých plážích, kde výše uvedené dovednosti nabývaly na zvýšené intenzitě včetně veliké fyzické náročnosti.

Radikální zlom ve vývoji tohoto sportu nastal v roce 1987, kdy prezident FIFA Joao Havelange, inspirován vzestupem malého fotbalu v celém světě, rozhodl sjednotit všechny jeho druhy a zajistit jeho řízení. Vzniklo jméno Five-a-Side Football – kopaná

o pěti hráčích na každé straně – nová pravidla a v roce 1989 se v Rotterdamu uskutečnilo první zkušební mistrovství světa. Převrat nastal ve snížení počtu hráčů v poli z pěti na čtyři – naše “historické“ ligy zvyklé na sestavu 5+1, se s tím těžko smiřovali.

3. Počátek sálového fotbalu – futsalu v našich zemích

Jestliže se pláckový fotbal hrál u nás od pradávna, fotbálek v tělocvičnách a sokolovnách po skončení výmyků na hrazdě od nepaměti. Kopalo se s podhuštěným nebo gumovým míčem. Brankami byly žíněnky a různé nářadí. Nebýt světového trendu, ale především nebýt návštěvy týmu sálové kopané slavného uruguayského Peñarolu Montevideo v Československu v roce 1974 na pozvání redakce Mladého světa, kopalo by se možná na žíněnky i dnes. Peñarol předvedl v Praze jednu z nejpopulárnějších her jihoamerického kontinentu – Futebol de Salao. Rychlou technickou hru, kterou umožňoval především specifický míč menšího rozměru s minimálním odskokem. Okamžitě si získal sympatie hráčů, kteří v něm našli ideální fotbalovou hračku. Psalo se o renesanci hadráku, o šanci fotbalumilovných kluků i mužů setkávat se s fotbalovým míčem i v dlouhé zimní přestávce s možností vychutnávat v nejvyšší míře technická kouzla a přednosti rychlé hry. Po několika zápasech Peñarolu, kdy si úspěšně zahrál i Antonín Panenka se Mladý svět ujal organizace a rozmach malé kopané překonal všechna očekávání. Díky televiznímu přenosu se o tomto sportu dozvěděla široká veřejnost a už druhý den se přihlásili házenkáři a fotbalisté Lokomotivy Vršovice se žádostí o zapůjčení specifického míče. Redakce Mladého světa se stala centrem nově se rodícího sportu.

Peñarol zde zanechal dva míče a n.p. GALA Prostějov podle nich vyrobil první série míčů prakticky stejné kvality. ČSTV měl ve svém programu zakotven masový rozvoj rekreačního sportu, sálové kopané však nevěnoval pozornost. Počet klubů rostl rok od roku a brzy se hrálo i v nejmenších vesničkách s miniaturními tělocvičnami. V celostátní soutěži startovalo v několikaletém období i 3000 týmů s více než 30 000 hráči. Vznikl tým nadšených organizátorů, malý fotbalový svaz se všemi komisemi, který vyškolil rozhodčí a navázal kontakt se světovou organizací sálového fotbalu FIFUSA, sídlící v Brazílii. Vysoká úroveň hry, již naši amatérští fotbalisté nadaní

improvizačními schopnostmi dosáhli nezůstala bez povšimnutí světa a československá reprezentace se v letech 1982 až 1991 zúčastnila čtyř mistrovství světa (v Brazílii, Španělsku, Austrálii a Itálii), a dvou mistrovství Evropy (Španělsko a Itálie). Zařadili jsme se mezi deset nejlepších celků světa a mezi tři nejlepší v Evropě. V roce 1989 jsme se dokonce stali vicemistry Evropy.

Od roku 1976 se konají pravidelně mistrovství republiky. Prvním mistrem v sálové kopané v Plzni se stala Lokomotiva Vršovice, např. v roce 1986 v Příbrami MV SZM Košice, v roce 1989 v Prešově ZRTV VCHZ Pardubice.

4. Futsal u nás pod ČMFS

Futsal – FIFA se u nás amatérsky začíná hrát již v 60. letech minulého století pod názvem malá kopaná, později malý fotbal. „Otcem“ názvu malý fotbal byl p. Petr Fousek, nynější generální sekretář ČMFS a předseda Komise futsalu UEFA. Během doby se stal jedním z nejrozšířenějších sportů u nás. Pořádala se pravidelně mistrovství republiky, na vytvoření pravidelné dlouhodobé soutěže však nedozrál pro malý fotbal čas. Po roce 1989 se malý fotbal dostává mnohem více do podvědomí sportovní veřejnosti a začíná ve značné míře konkurovat sálovému fotbalu. Až začátek 90. let byl zlomový a postupně se mohly rozběhnout oficiální soutěže. Sport byl zařazen do organizační struktury Československého fotbalového svazu, což potvrdila valná hromada Československého svazu v lednu 1991.

Dalším rokem, který přinesl revoluční změny, byl rok 1993. Tehdy se v jarních měsících uspořádal „nultý“, ročník celostátní české ligy a od podzimu téhož roku je již naplno rozběhla dlouhodobá soutěž se 16–ti účastníky. Byli jsme tak ve střední Evropě spolu se Slovenskem vlastně průkopníky. Až po několik let později se podobné soutěže rozběhly i v dalších zemích – Polsku, Maďarsku. Malý fotbal se začal stěhovat do hal.

V té době však již mělo za sebou řadu zápasů reprezentační družstvo, které do roku 1992 bylo výběrem ČSFR. První zápas sehrálo reprezentační mužstvo již v září 1990 proti Itálii s výsledkem 4:4 (1:2) ve Stráži pod Ralskem, zápas řídil rozhodčí Grégr. V družstvu se představili i pozdější trenéři reprezentace Vladimír Janoško a Michal

Stříž. Zajímavostí bylo, že tento zápas byl hrán jako utkání **Česká republika** – Itálie a byl přenášen Italskou televizí.

První vážnou prověrkou, kterou byla kvalifikace ve Valencii (Španělsko) v roce 1992 o postup na mistrovství světa, prošel tým v dubnu bez úspěchu. Při této akci se již začala rodit samostatná reprezentace České republiky. Po úspěšných výsledcích v přátelských zápasech však přišlo zklamání při kvalifikaci na ME i MS v roce 1996, kdy jsme na podzim 1995 (23. 10. – 28. 10.) neuspěli v bojích v nizozemském Arnheimu. Postupně jsme podlehlí Nizozemsku 7:4, Chorvatsku 6:4, Slovensku 5:3, Polsku 3:1 a ani poslední vítězný zápas s Ázerbajdžánem 10:2 nezměnil moc na neúspěchu v kvalifikaci. V roce 1996 střídá na trenérském postu p. Josefa Kontu p. Vladimír Janoško. Tento bývalý mnohonásobný reprezentant začal pracovat s novým týmem, pro který hlavním cílem byl postup na ME 1999. Těsně před kvalifikačním turnajem se bohužel musel svého působení a týmu vzdát, žezla se ujal jeho tehdejší asistent p. Michal Stříž. Postup na závěrečný turnaj ME v roce 1999 se nezdařil – v rozhodujícím zápase s Jugoslávií, hraném v Mladé Boleslavi 30. 11. 1998 za řízení ruských rozhodčích jsem prohráli 4:3 a inkasovali dvě minuty před závěrečnou sirénou branku, která poslala šťastnější Jihoslovany do španělské Granady.

5. Futsalová současnost

V posledních letech prožívá futsal – FIFA v ČR velký rozmach. Kromě nejvyšší soutěže s dvanácti týmy dotváří domácí špičku 24 klubů 2. ligy, která se hraje ve dvou skupinách – Východ, Západ. Na ni navazuje 6 skupin divizí a dále pokračuje posloupnost soutěží až na nejnižší úrovni – kraje a okresy. V 1300 klubech funguje 30 000 registrovaných hráčů. Oficiální statistika hráčů je ještě vyšší, k futsalu se hlásí další tisíce nadšenců. Tato čísla řadí futsal k nejrozšířenějším sportovním odvětvím v zemi.

Řídícím orgánem je Komise futsalu ČMFS, volená na tříleté období valnou hromadou. Komise futsalu ČMFS má 11 členů, funkci předsedy vykonává Mgr. Otakar Mestek. Naši funkcionáři vykazují činnost v Komisích futsalu UEFA i FIFA, což pro český futsal znamená významné postavení v evropské i světové hierarchii.

Výborně si vedou též naši rozhodčí. V soutěžích jich působí více než 300, na listině rozhodčích FIFA máme čtyři zástupce, kterými jsou Dr. Amler, Lobo, Petřík a Pustějovský. Ti jsou pravidelně zváni na nejvýznamnější futsalové akce a o jejich kvalitách svědčí i to, že finálové zápasy prestižního PMEZ řídil v posledních letech jako hlavní vždy náš zástupce, naši sudí se prosadili i na MS a Interkontinentálním poháru.

6. Nejvyšší futsalová soutěž mužů

Jak již bylo uvedeno v kapitole 5, nejvyšší futsalová soutěž se uskutečnila jako soutěž kratší, zkušební, probíhající na jaře 1993 („nultý“ ročník). Protože s ní vládla všeobecná spokojenost a ohlasy zúčastněných mužstev i funkcionářů byly veskrze kladné, okamžitě se rozjíždí nový ročník na podzim téhož roku, tj. ročník 1993/1994 (I. ročník), čili hraný způsobem podzim – jaro.

Nejvyšší futsalová soutěž prošla svojí genezí co se týče počtu účastníků v soutěži 1. celostátní ligy (1. CL futsalu, 1. CL futsalu – FIFA). Hrála se s počtem 16, později klesal počet účastníků na 14, nyní se počet účastníků snížil na 12 mužstev a předpokládá se tento počet jako ustálený. I struktura soutěže se postupně měnila tak, že do soutěžního ročníku 1997/1998 probíhala pouze turnajovým způsobem. Následující ročník 1998/1999 se po turnajích začal hrát ještě systémem play-off. Příští ročník 1999/2000 doznal další významné změny a to té, že i z důvodů toku financí do futsalu se přešlo pouze na jednozápasy s již osvědčeným play-off. Dalším z důvodů této změny bylo ztraktivnit soutěž z hlediska diváckého i mediálního. Tato změna přispěla k zvýšení kvality soutěže, potažmo hráčů.

Systém jednozápasů s následným play-off se rodil velmi těžce. Jeho prosazení šlo proti vůli klubů, ty v tom viděly značný zásah do vlastních financí, což je velmi nepopulární záležitost. Jednání probíhalo v Hradci Králové za účasti nejvyšších představitelů českého futsalu. Jeho prosazení se ukázalo jako brilantní tah, zvláště v mediální propagaci došlo k ohromnému zlomu. Jeho prosazení bylo především záležitostí takovou, kdy převážily argumenty a věcnost nad neústupností oddílu. Pánové Amler, Fousek, Mestek a Stríž mají hlavní zásluhu na tomto nepochybně atraktivním systému.

Oficiální mistři republiky ve futsalu

„0“ ročník 1993 :	Ajax Novesta ZLÍN
1. ročník 1993/1994:	IFT Computers OSTRAVA
2. ročník 1994/1995:	IFT Computers OSTRAVA
3. ročník 1995/1996:	Defect PRAHA
4. ročník 1996/1997:	Mikeska OSTRAVA
5. ročník 1997/1998:	Mikeska OSTRAVA
6. ročník 1998/1999:	Viktoria Žižkov PRAHA
7. ročník 1999/2000:	TS BAKOV nad Jizerou
8. ročník 2000/2001:	Pramen HAVLÍČKŮV BROD
9. ročník 2001/2002:	Cigi Caga JISTEBNÍK
10. ročník 2002/2003:	Nejzbach VYSOKÉ MÝTO
11. ročník 2003/2004	Era-Pack Chrudim
12. ročník 2004/2005	Era-Pack Chrudim

7. Nižší ligové soutěže mužů

Se vzrůstajícím počtem sportovně i ekonomicky silných oddílů společně s oblibou, se kterou se futsal setkává, vzniká poptávka po vzájemném měření sil. Kromě již uvedené 1. CL se hrají dvě skupiny druhé ligy (východ + západ), taktéž o 12-ti účastnících. Posloupně směrem dolů na to navazují soutěže divizí (6 skupin), další soutěže pokračují směrem dolů až k okresním přeborům. V některých regionech okresní ani krajské soutěže nejsou, naopak některé oblasti uspořádávají i vlastní městské soutěže. Je potěšitelné, že futsal pronikl i mezi nejširší veřejnost a své soutěže si pořádají i na způsob bývalých tzv. odborářských lig.

8. Pohár ČMFS

Souběžně s mistrovskými soutěžení je pořádán komisí futsalu ČMFS od sezóny 1994/1995 i pohár ČMFS. Předností této soutěže je to, že se jí mohou zúčastnit i družstva z nižších soutěží a mají tak možnost přímého střetu s ligovými mužstvy. Dochází zde k mnoha překvapením na úkor favoritů a stává se tudíž velmi atraktivní. Na medailových místech se objevují mužstva, která nepatří mezi špičku, přesto svoji kvalitu prokázala. Pro vítěze poháru ČMFS dosud neexistuje možnost dalšího postupu, UEFA připravuje zcela novou soutěž – pohár vítězů pohárů evropských zemí.

9. Středoškolská futsalová liga a práce s mládeží

Velkým počinem a úspěchem komise futsalu ČMFS je pořádání Středoškolské futsalové ligy (SFL). Je rozdělena na dvě tzv. konference (západní + východní). SFL si získala od prvopočátku mezi studenty středních škol velkou oblibu, dá se říct, že má všechny předpoklady k tomu, aby svoji oblibou přesáhla i mnohem tzv. významnější sporty. Pro samotný futsal je to jenom dobře, z neznámých mladých hráčů mohou postupně vyrůst hráči vynikajících kvalit, případně funkcionáři, kterých není nikdy dostatek.

Dalším krokem vpřed v práci s mládeží je povinnost mužstev 1.ligy mít mládežnické mužstvo U-15 a U-18. Každý klub musí uspořádat jeden turnaj na své palubovce, takže se o průběh celého ročníku starají všichni pod záštitou svazu, který klubům na mládež přispívá.

10. Bilance reprezentace futsalistů pod ČMFS

Reprezentace našeho státu hrála svoje zápasy už od září 1990 pod hlavičkou Česká republika, Československo, od roku 1993 pouze samostatná Česká republika. Je zajímavé, že se neužívalo do roku 1992 oficiálního názvu našeho státu Česká a Slovenská Federativní republika, nýbrž Československo.

Za tuto dobu až do současnosti odehrála reprezentace celkem 149 zápasů, 63 vítězných, 18 remíz, 68 porážek při celkovém skóre 522:476. Nejčastějším naším soupeřem byla Itálie s 16-ti zápasy, z nichž jsme pouze 2 x vyhráli, 11 x prohráli a 3 x remizovali. Následuje celek Nizozemska s 15-ti zápasy a také pasivní bilancí. Pasivní bilanci máme také s Chorvatskem, Ruskem, Španělskem, Argentinou, Jugoslávií, Portugalskem a Brazílií. Naopak aktivní bilanci máme s Maďarskem – 11 zápasů – 5 výher, 3 remízy, 3 prohry, s Polskem – 8 výher, 5 proher, ale i s Belgií, Slovenskem, Slovinskem, Azerbajdžánem, Běloruskem, Finskem, Lotyšskem, Gruzíí, Řeckem, Iránem, Thajskem, Austrálií a Ukrajinou. Nerozhodnou bilanci nahranou pouze v jednom zápasu s námi uhrála Uruguay.

11. Mistrovství světa futsal – FIFA

V roce 1988 vydala FIFA první celosvětově platná pravidla pro futsal – FIFA (malou kopanou). Tím se otevřely dveře možnostem uspořádávání mezinárodních soutěží včetně těch nejvyšších – MS, ME aj..

První zareagovala ze zcela pochopitelných důvodů FIFA a hned v následujícím roce se uskutečnilo první oficiální mistrovství světa v Nizozemsku, následovaly další šampionáty v Hong-kongu (1992), Španělsku (1996) a Guatemale (2000). Všechny tyto šampionáty proběhly bez naší účasti, v těchto letech reprezentace stále ještě nevykazovala takovou výkonnost, která by je k účasti opravňovala. Další šampionát proběhl na podzim roku 2004 na ostrově Tchaj-wan (Čína), na které jsme se po úspěšné kvalifikaci na podzim 2003 probojovali, po výhrách nad Thajskem 2:1, Austrálií 5:0 a prohře s Brazílií 1:4 jsme postoupili do osmifinálové skupiny, kde jsme prohráli se Španělskem 0:2, Portugalskem 4:8 a Itálií 0:3.

12. Mistrovství Evropy

Evropa přichází s myšlenkou pořádání mistrovství Evropy relativně pozdě. Zda-li byl nápad pořádat soutěž dobrý, k tomu měl posloužit „nultý“ ročník kontinentálního šampionátu v roce 1996 ve Španělsku. Ten proběhl bez naší účasti, podobně jako následující soutěžení evropských týmů opět ve Španělsku v roce 1999. Daleko úspěšnější a historicky k první naší účasti na šampionátech dochází na ME v Rusku v roce 2001. Zde reprezentace obstála a obsadila čestné 6. místo z osmi účastníků. Výjimečný úspěch naší reprezentace bylo ME v Itálii v roce 2003, kde náš tým obsadil skvělé 3. místo. Začátkem roku 2005 se uskutečnil šampionát starého kontinentu v České republice. Pořadatelským městem byla Ostrava. Po vítězství 2:1 nad Ukrajinou a prohrami s Ruskem 1:4 a Holandskem 3:4 naše reprezentace bohužel nepostoupila ze základní skupiny. Po tomto neúspěchu se vzdal vedení reprezentačního mužstva p. Michal Stříž. Reprezentace se ujal bývalý úspěšný hráč a mnohonásobný reprezentant p. Tomáš Neumann a mužstvo prošlo generační obměnou.

13. Pohár mistrů evropských zemí (PMEZ)

Vítězové většiny ligových soutěží v Evropě se vždy v následujícím roce po svém triumfu v domácí ligové soutěži utkávají v nejvyšší klubové soutěži Evropy – Poháru mistrů evropských zemí.

14. Pravidla

Hrací plocha

- Maximální délka 42 m, minimální 25 m, maximální šířka 25m, minimální 15 m.
- Pro mezinárodní utkání nesmí být délka větší než 42 m a menší než 38 m, šířka nesmí být větší než 22 m a menší než 18 m
- Hrací plocha je vyznačena nejvýše 8 cm širokými čarami
- Hřiště je rozděleno příčně na dvě stejné poloviny středovou čarou, přičemž střed hřiště je vyznačen kruhem o poloměru 3 m.
- Na každé brankové čáře od spojnice brankové a postranní čáry je vyznačena nejméně 15 cm dlouhá čára vedená ven z hřiště značící povinnou vzdálenost obránců od míče při zahrávání rohového kopu.
- Brankové území je vymezeno čtvrtoblouky o poloměru 6 m, které vychází do pole od každé brankové tyče kolmo na brankovou čáru. V poli je spojuje 3 m rovná čára rovnoběžná s brankou (brankové území shodné s hřištěm na házenou).
- Brankové území je totožné s pokutovým.
- Značka pokutového kopu je 6 m od středu každé brankové čáry.
- Značka druhého pokutového kopu je 10 m od středu každé brankové čáry (druhý pokutový kop se zahrává vždy, jestliže mužstvo dosáhne 6 a více akumulovaných faulů v jednom poločase).
- Rohové území vyznačuje čtvrtkruh o poloměru 25 cm.
- Vnitřním rozměr branky je 3 x 2 m, největší tloušťka tyče je 8 cm.
- Obě zóny pro střídání jsou 3 m široké a začínají 3 m na každou stranu od půlící čáry.

Míč

- Je kožený, obvod 62 – 64 cm, jeho hmotnost je 400 – 440 gramů, odskok z výšky 2 m musí být 55 – 65 cm, nahuštění míče na tlak 0,4 – 0,6 atm..

Počet hráčů

- Každé mužstvo má nejvýše 5 hráčů, z nich jeden musí být brankář – minimální počet je 4.
- Maximální povolený počet náhradníků je 7.
- Počet střídání během hry se neomezuje.
- Při střídání může vstoupit náhradník na hrací plochu tehdy, až jí střídaný hráč opustí.
- Je povoleno „letmé“ (průběžné) střídání brankáře i v nepřerušené hře.

Výstroj hráčů

- Hráč nesmí mít na sobě nic, co by ohrozilo bezpečnost jeho či jiného hráče.
- Výstroj se skládá z trička, trenýrek, stulpen a ze sportovní obuvi.
- Používání chráničů holení je povinné všemi hráči včetně brankáře.
- Mužstvo kromě brankáře nastupuje v jednotném úboru, brankář má povoleno nosit dlouhé kalhoty.
- Hráči musí mít na zádech čísla větší než 20 cm s čísly od 1 do 15 na zadní části dresu.
- Kapitán mužstva musí být označen páskou nejméně 3 cm širokou umístěnou na rukávu.
- Je zakázáno hrát bos a v kopačkách s vyměnitelnými kolíky.

Hlavní rozhodčí

- Jeho pravomoc začíná vstupem na hrací plochu a končí při podepsání zápisu.
- Vede zápis o utkání.
- Měří čas a dodržuje stanovenou dobu hry, může utkání zastavit.
- Může kdykoli přerušit hru pro porušení pravidel.
- Může kdykoli napomenout hráče za nevhodné chování.
- Nesmí dovolit, aby na hřiště vstupovaly cizí osoby.
- Může přerušit hru, je-li podle jeho názoru hráč zraněn.

- Může vyloučit hráče, který se dopustil vážného přestupku.
- Dává znamení o pokračování ve hře.
- Rozhoduje o způsobilosti míče o utkání.

Druhý rozhodčí

- Pohybuje se na opačné straně hřiště než hlavní rozhodčí.
- Má stejné pravomoci jako hlavní rozhodčí, avšak v rozporném rozhodnutí platí vždy rozhodnutí hlavního rozhodčího.
- Svou signalizací napomáhá hlavnímu rozhodčímu při kontrole správnosti střídání.
- Sleduje dodržování minutových oddechových časů.
- Kontroluje uplynutí doby dvouminutového trestu při vyloučení hráče.

Časoměřič a třetí rozhodčí

- Jejich místo je mimo hřiště, zpravidla u stolku časomíry, u středové čáry mezi zónami pro střídání hráčů.

Časoměřič:

- Dbá na dodržení doby trvání hry.
- Spouští časomíru při zahajovacím výkopu.
- Signalizuje konce poločasu, pátou akumulovanou chybu i oddechové časy.
- Odměřuje 2 minuty trestu, 1 minutu oddechového času.

Třetí rozhodčí:

- Eviduje počet akumulovaných faulů obou družstev.
- Zaznamenává všechna větší přerušení hry a jejich důvody.
- Zaznamenává střelce branek, napomenuté a vyloučené hráče.
- Zaznamenává ostatní důležité skutečnosti související s hrou.
- V případě zranění nebo jiné indispozice střídá rozhodčího na hrací ploše.

Doba trvání

- Utkání se hraje 2 x 20 min, tzv. čistý čas, přestávka maximálně 15 minut.
- Každý tým má nárok na 1 minutu oddechového času v každém poločase.
- Rozhodčí musí prodloužit poločas, je-li třeba provést pokutový kop nařízený v normální hrací době.

Zahájení hry

- Provádí se na pokyn rozhodčího.
- Vzdálenost soupeřových hráčů je nejméně 3 m od míče.
- Branky může být dosaženo z výkopu.

Míč ve hře i mimo hru

- Míč je mimo hru, když celým svým objemem přejde brankovou nebo postranní čáru ať už po zemi, nebo ve vzduchu.
- Míč je mimo hru, když hra byla přerušena rozhodčím, nebo se míč dotkne stropu.
- Míč je ve hře, ve veškerém zbývajícím čase od zahájení do ukončení hry, odrazí –li e od břevna nebo brankové tyče do hřiště.
- Míč je ve hře, jestliže se odrazí od rozhodčího stojícího na hrací ploše.

Dosažení branky

- Přejde-li míč celým objemem přes brankovou čáru za předpokladu, že nebyl dosažen rukou.
- Branky nelze dosáhnout z autu, přímo z nepřímého volného kopu a z výhozu brankáře.

Fauly, chyby a nesportovní chování

- Rozhodčí může hráče napomenout za soustavné porušování pravidel. Poté následuje přímý či nepřímý kop z místa přestupku nebo pokutový kop.
- Hráč je vyloučen na 2 minuty ze hry, jestliže se chová hrubě, hraje surově, uráží rozhodčího či protihráče, chová se nesportovně, přestože byl již napomenut.
- Vyloučený hráč se musí odebrat ihned do šaten a nesmí již v utkání nastoupit.
- Oslabené mužstvo smí po 2 minutách či po obdržení branky doplnit stav hráčů na hrací ploše.
- Nejnižší možný počet hráčů jednoho mužstva při opakovaném vyloučení je 2+1.

Volné kopy

- Jsou přímé a nepřímé.
- Z přímých lze dosáhnout přímo branku.
- Hráči soupeře musí být vzdálení minimálně 5 m od míče.
- Volné kopy musí být rozehrány do 4 sekund.

Akumulované chyby (fauly)

- V každém poločase se všechny přestupky potrestané přímým volným kopem sčítají a po dosažení šestého přestupku včetně dochází k tzv. druhému pokutovému kopu ze vzdálenosti 10 m od branky.

Pokutový kop

- Pokutový kop je zahrávám ze značky pokutového kopu.
- Při pokutovém kopu musí být všichni hráči (kromě náhradníků) na hřišti v minimální vzdálenosti 5 m od pokutové značky, výjimku samozřejmě tvoří hráč zahrávající tento kop a brankář.

Autový kop (rozehrání)

- Auty se kopou.
- Přímou z kopu ze zázemí nemůže být dosaženo branky.

- Ve chvíli vykopávání musí mít kopající hráč obě své nohy úplně vně postranní čáry.
- Míč musí stát přesně na čáře v místě, kde míč opustil hrací plochu.
- Hráči bránícího mužstva musí být vzdáleni nejméně 5 m od míče.
- Míč musí být rozehrán do 4 sekund.

Výhoz od branky, hod, výkop

- Chytí-li brankář míč do ruky, musí provést výhoz do 4 sekund.
- Brankář od branky nevykopává, dostane-li se míč do autu. Provádí hod od branky.
- Dříve, než se některý z hráčů dotkne míče, po výhozu z autu, musí tento míč opustit pokutové území. V případě porušení tohoto pravidla, dochází k opakování výhozu.
- Pokud se brankář rozhodne vést míč, musí ho na vlastní polovině odehrát do 4 sekund, jinak o míč přijde. Na polovině soupeře může držet míč libovolně dlouho.

Rohový kop

- Míč musí stát nehybně uvnitř rohového čtvrtkruhu.
- Vzdálenost bránících hráčů od míče je minimálně 5 m.
- Musí být proveden do 4 sekund.
- Přímo z rohového kopu může být dosaženo branky.

Kopy ze značky pokutového kopu

- Jsou zahrány v případě, když je uloženo rozhodnout o vítězi utkání.
- Rozhodčí vybere míč, kterým budou zahrávány všechny kopy a určí branky, na kterou se budou kopy provádět.
- Družstvo, které los vyhrálo, zahrává kop jako první.
- Vyloučený hráč se kopu nesmí zúčastnit.
- Kterýkoli hráč oprávněný ke hře v utkání smí kdykoliv převzít místo svého brankáře.

Zdroje a prameny:

Internet

Ročenky ČMFS

Osobní výpovědi

Časopisy, noviny

Televizní zpravodajství